

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **Ing. I. Š.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený JUDr. Pavlem Hanušem, advokátem,
sídlem Františkánská 5, 301 00 Plzeň,

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**,
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2017, č. j. 4914/17/5300-21441-704561,
ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9205/17/5200-10421-711070, a ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9217/17/5200-
10421-711070,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Odvolacího finančního ředitelství ze dne 10. 2. 2017, č. j. 4914/17/5300-21441-704561, kterým byla zamítnuta odvolání žalobce a potvrzeny dodatečné platební výměry Finančního úřadu pro Ústecký kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 15. 10. 2015, č. j. 2080156/15/2511-50523-507179, kterým byla

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

žalobci doměřena daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) za zdaňovací období 1. čtvrtletí 2010 ve výši 49 000 Kč a současně mu byla uložena povinnost uhradit penále ve výši 8 000 Kč, č. j. 2080177/15/2511-50523-507179, kterým bylo žalobci doměřeno DPH za zdaňovací období 2. čtvrtletí 2010 ve výši 60 000 Kč a současně mu byla uložena povinnost uhradit penále ve výši 12 000 Kč, č. j. 2080180/15/2511-50523-507179, kterým bylo žalobci doměřeno DPH za zdaňovací období 3. čtvrtletí 2010 ve výši 60 000 Kč a současně mu byla uložena povinnost uhradit penále ve výši 12 000 Kč, č. j. 2080190/15/2511-50523-507179, kterým bylo žalobci doměřeno DPH za zdaňovací období 3. čtvrtletí 2011 ve výši 90 000 Kč a současně mu byla uložena povinnost uhradit penále ve výši 18 000 Kč, a č. j. 2080195/15/2511-50523-507179, kterým bylo žalobci doměřeno DPH za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2011 ve výši 60 000 Kč a současně mu byla uložena povinnost uhradit penále ve výši 12 000 Kč.

2. Dále se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9205/17/5200-10421-711070, kterým žalovaný změnil rozhodnutí správce daně ze dne 27. 8. 2015, č. j. 1907005/15/2511-50523-507179, tak, že se žalobci doměruje daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2010 ve výši 50 295 Kč, daňová ztráta 0 Kč, daňový bonus 0 Kč a současně mu vznikla povinnost uhradit penále z částky doměřené daně ve výši 10 059 Kč.
3. Žalobce se domáhal též zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9217/17/5200-10421-711070, kterým žalovaný změnil rozhodnutí správce daně ze dne 27. 8. 2015, č. j. 1907100/15/2511-50523-507179, tak, že se žalobci doměruje daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2011 ve výši 78 450 Kč, daňová ztráta 0 Kč, daňový bonus 0 Kč a současně mu vznikla povinnost uhradit penále z částky doměřené daně ve výši 15 690 Kč. Žalobce současně v žalobě navrhl, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

4. V žalobě žalobce uvedl, že nemůže souhlasit s rozhodnutím žalovaného č. j. 4914/17/5300-21441-704561, a byl přesvědčen o tom, že správce daně nepostupoval správně, a to zejména při posuzování důkazů, z nichž některé jím navržené důkazy neprovedl vůbec. Konstatoval, že správci daně vždy předkládal všechny důkazní prostředky, navrhoval svědky a dodržoval stanovené termíny, jednal vždy korektně. Žalobce plně odkázal na své podané odvolání proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného. Doplnil, že v souvislosti s činností správce daně proběhlo vyšetřování Policií České republiky, které však bylo odloženo. Připomněl, že ve věci byl dne 30. 7. 2017 vypracován znalecký posudek Ing. P. R., z něhož je patrné, že jeho účetnictví, včetně jakýchkoliv finančních transakcí, bylo zcela v pořádku a nedocházelo k žádným nezákonnostem. K dalším dvěma žalobou napadeným rozhodnutím uvedl, že ta velmi úzce navazují na napadené rozhodnutí č. j. 4914/17/5300-21441-704561. Trval na tom, že správce daně ani žalovaný nepostupovali v souladu s příslušnými daňovými předpisy a vůbec nehodnotili jednotlivé důkazy, a proto jsou rozhodnutí žalovaného vadná.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Popsal skutkové okolnosti případu a uvedl, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, jak se vypořádal s relevantními argumenty žalobce, které skutečnosti vzal za podklad rozhodnutí, jakými úvahami se řídil a podle Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

které právní normy rozhodl. Žalovaný v napadeném rozhodnutí podrobně vylicil skutkový děj, jakož i vztah mezi skutkovými zjištěními a uvedl své úvahy při hodnocení důkazů a právní závěry. Nadto k otázce důkazního břemene poukázal na bohatou judikaturu Nejvyššího správního soudu, zejména na jeho rozsudky sp. zn. 8 Afs 106/2006 a sp. zn. 1 Afs 57/2009. Žalovaný trval na tom, že v rámci provedené daňové kontroly správce daně žalobcem předložené daňové doklady v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu zpochybnil, a proto žalobce při probíhající daňové kontrole tížilo důkazní břemeno ohledně oprávněnosti jím uplatněného nároku na odpočet daně. Zdůraznil, že všem následným důkazním návrhům žalobce bylo vyhověno, přičemž nad rámec návrhů žalobce správce daně provedl další důkazy, které vedly k závěru, že nelze vzít nárok žalobce na odpočet daně za prokázány. Dokazování je zevrubně popsáno v odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 10. 2. 2017, č. j. 4914/17/5300-21441-704561, jakož i ve zprávě o daňové kontrole.

6. K argumentaci žalobce týkající se znaleckého posudku žalovaný uvedl, že Ing. P. R. ve znaleckém posudku dospěla ke stejnému závěru jako správce daně, tedy že společnost SNOOROCK s. r. o. účtovala žalobci předraženou službu v oblasti reklamy a že v daném případě nedošlo ani k řádnému prokázání plnění podmínek uvedených ve smlouvě, a to z důvodu nedostatečné dokumentace o poskytování služeb o propagaci a neodpovídajícímu umístění reklamy, které bylo garantováno smlouvou o propagaci.
7. K námitce žalobce týkající se navazujících rozhodnutí (ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9205/17/5200-10421-711070, a ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9217/17/5200-10421-711070) žalovaný uvedl, že probíhající řízení je ovládáno zásadou dispozitivní, a bylo proto na žalobci, aby v žalobě vylicil všechny rozhodné skutečnosti a důvody, pro něž se domnívá, že napadená rozhodnutí jsou nezákonná. Skutečnost, že tak žalobce neučinil, jde podle názoru žalovaného k tíži žalobce. V podrobnostech žalovaný odkázal na žalobou napadená rozhodnutí a předložené správní spisy.

Posouzení věci soudem

8. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť účastníci řízení nesdělili soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byli ve výzvě výslovně poučeni, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
9. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, včetně prekluze daňové povinnosti, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

10. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předložených správních spisů dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Nejprve soud přistoupil k posouzení námitky, že žalovaný nesprávně posoudil důkazy a některé z žalobcem navržených důkazů neprovedl vůbec. Soud uvádí, že žalobce nspecifikoval, které konkrétní důkazy neměly daňové orgány provést. K takto nekonkrétně formulované námitce žalobce soud konstatuje, že ze správního spisu vyplývá, že daňové orgány provedly všechny žalobcem navržené důkazy, a to včetně svědeckých výpovědí. Daňové orgány řádně vyhodnotily nejen důkazy, které navrhoval žalobce, ale též ty důkazy, které provedl správce daně z vlastní iniciativy ke zjištění skutkového stavu potřebného pro správné a úplné stanovení daně. Soud dále konstatuje, že závěry daňových orgánů vyplývají z racionální myšlenkového procesu odpovídajícího požadavkům formální logiky, v jehož rámci byl důkladně posouzen každý z provedených důkazů jednotlivě a zároveň byly veškeré důkazy posouzeny v jejich vzájemné souvislosti, a úvahy daňových orgánů jsou v jejich rozhodnutích přezkoumatelným způsobem vyjádřeny. Námitka žalobce tak není důvodná.
12. Ve vztahu k námitce, že podle znaleckého posudku Ing. P. R. bylo účetnictví žalobce zcela v pořádku a nedocházelo k žádným nezákonnostem, soud konstatuje, že znalecký posudek ze dne 30. 7. 2016, č. 449/57/12/2016, znalkyně Ing. P. R., který si nechala zpracovat Policie České republiky, sice uvádí, že účetnictví žalobce bylo řádně vedeno, zároveň však uvádí, že k řádnému prokázání plnění podmínek uvedených ve smlouvě o propagaci v roce 2010 a 2011 nedošlo. Znalkyně poukázala na to, že platby neprobíhaly včas, i když byly uhrazeny v plné výši. Upozornila na to, že žalobce v době uzavření smlouvy o propagaci rozhodně neměl dostatek finančních prostředků na uhrazení smluvních částek. Znalkyně též konstatovala, že společnost SNOOROCK s. r. o. si účtovala předraženou službu, neboť maximální zjištěná cena pro uzavřenou smlouvu o propagaci činí 40 000 Kč, a to se všemi předměty reklamního plnění. Spolupráce na základě smlouvy o propagaci prakticky nepřispěla k nárůstu množství zakázek, přičemž výdaje vynaložené na základě smlouvy o propagaci pro rok 2010 ani pro rok 2011 nesplnily podmínku § 7 odst. 3 zákona č. 586/1992, o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a tedy nesloužily jako výdaje vynaložené na dosažení, zajištění a udržení příjmů. Soud podotýká, že zjištění správce daně a znalkyně jsou shodná. Soud tedy zdůrazňuje, že podle znaleckého posudku společnost SNOOROCK s. r. o. účtovala žalobci službu v oblasti reklamy, která byla předražená, přičemž nedošlo k prokázání plnění podmínek uvedených ve smlouvě, dokumentace o poskytování služeb byla nedostatečná a neodpovídala umístění reklamy tak, jak bylo garantováno uzavřenými smlouvami o propagaci. Znalecký posudek tak dle názoru soudu neprokazuje, že by žalobce přijal zdanitelná plnění od společnosti SNOOROCK s. r. o. Námitce žalobce tak soud nepřisvědčil.
13. K obecné poznámce žalobce, že Policie České republiky trestní věc žalobce odložila, soud uvádí, že to je pro posouzení věci irelevantní, neboť to nic nemění na tom, že žalobce neunesl své důkazní břemeno stran prokázání přijetí zdanitelných plnění od společnosti SNOOROCK s. r. o. Nad rámec potřebného odůvodnění soud dále zdůrazňuje, že k odložení věci Policií České republiky usnesením ze dne 14. 11. 2016, č. j. KRPU-98518-28/TČ-2016-040781-05, došlo z toho důvodu, že dodatečné platební výměry správce daně nenabývaly právní moci, a nebyl tak prokázán značný rozsah zkrácení daně ve smyslu § 240 odst. 1 a 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

14. K rozhodnutím žalovaného č. j. 9205/17/5200-10421-711070 a č. j. 9217/17/5200-10421-711070 žalobce pouze konstatoval, že ta velmi úzce navazují na rozhodnutí žalovaného č. j. 4914/17/5300-21441-704561 a že daňové orgány vůbec nehodnotily jednotlivé důkazy. K takto nekonkrétně formulované námitce žalobce soud konstatuje, jak již ostatně soud uvedl v odstavci 11 tohoto rozsudku, že ze správního spisu vyplývá, že daňové orgány provedly všechny žalobcem navržené důkazy, a to včetně svědeckých výpovědí. Daňové orgány řádně vyhodnotily nejen důkazy, které navrhoval žalobce, ale též ty důkazy, které provedl správce daně z vlastní iniciativy ke zjištění skutkového stavu potřebného pro správné a úplné stanovení daně. Obecná námitka žalobce, že daňové orgány vůbec nehodnotily jednotlivé důkazy a že postupovaly v rozporu s příslušnými daňovými předpisy, není důvodná.
15. Žalobcem navržené dokazování soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl, neboť žalobcem navržené listiny jsou součástí správního spisu, jímž se dokazování v soudním řízení správním neprovádí.
16. S ohledem na výše uvedené soud vyhodnotil žalobu v mezích uplatněných žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, a proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 26. května 2020

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)